Ἱδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Ἰδιοκτῆται — κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ
ΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1976
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 50
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΩΤΟΙ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!...

Ο κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ Χαλκιδικῆς διέταξε προκαταρκτικὴ ἐξέτασιν διὰ νὰ διαπιστωθῆ, ἂν τὸ περιεχόμενο τοῦ ἄρθρου μας τῆς 30 Νοεμβρίου 1975 ὑπὸ τὸν ἐπίτιτλο «ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΜΕ» καὶ τὸν τίτλο «Η ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ» συνιστᾶ τὰ ἀδικήματα--ἐγκλήματα τῆς περιυβρίσεως ἀρχῆς (ποίας, ἀλήθεια, ἀρχῆς;) καὶ τῆς διασπορᾶς ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων. Τὸ σχετικὸ ἄρθρο λέγει «...ὅστις καθ' οἱονδήποτε τρόπον διασπείρει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδείας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίαν ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας...»

ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΑ θὰ ἐρευνηθοῦν περὶ τούτου οἱ ἀκόλουθες περικοπὲς τοῦ ἐπιμάχου ἄρθρου μας:

«...Ἡ χώρα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θιγείσης ἐθνικῆς μας φιλοτιμίας ἤλλαξε προσανατολισμὸ στὶς σχέσεις της μὲ τὶς συμμαχίες. Ἀλλὰ καὶ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν τάσιν νὰ ἀπολαύση πλήρη ἐλευθερία, ἀφοῦ ἐπὶ ἑπτὰ καὶ πλέον χρόνια τὴν εἶχε στερηθῆ, ἐδημιούργησεν ἐσωτερικὴ κατάστασιν, πού, ἐνῶ ἐμφανίζεται ὡς προοδευτική.. Δημοκρατία, τείνει νὰ μεταβληθῆ, ἀργὰ ἀλλὰ σίγουρα, σὲ κυοφορούμενο χάος. Εἰσῆλθε σὲ σοβαρὰ καὶ ἐπικίνδυνα ἀδιέξοδα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπηρεάζουν τὴν πορεία καὶ τὸ μέλλον μας ἀποφασιστικῶς...»

«..Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα ἀναρχοκρατοῦνται. Τὰ φοιτητοδικεῖα καὶ οἱ ἐπιτροπὲς «κάθαρσης» δημιουργοῦν χάος. Ἐθνικὲς ἑορτὲς βεβηλώνονται. Ἡ ἔννομος τάξις διακωμωδεῖται. Ἑκατοντάδες πανεπιστημιακοὶ δάσκαλοι ἢ ἐκποραθυρώνονται ἢ τσογλανοποιοῦνται. Ὁ καταλυτικὸς ἄνεμος σαρώνει μετὰ ταῦτα τὰ γυμνάσια· τώρα δὲ πλήττει καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα..»

«..Τὰ ἴσια ἠμποροῦν νὰ γραφοῦν καὶ διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Τείνουν νὰ εὐνουχισθοῦν. Καμμία κάλυψιν δὲν ἔχουν. Ἂν ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους, θὰ εὕρουν τὸν μπελᾶ τους· ἂν προσποιηθοῦν τὸν ἀφελῆ, ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται, ἴσως δεχθοῦν τὸν ἔλεγχο. Ἔμπρος βαθὺ καὶ πίσω ρέμα..»

ΔΙΚΑΙΩΜΑ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως νὰ διατάξη τὴν προκαταρκτικὴ αὐτὴ ἐξέταξιν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς εἶναι ὁ θεματοφύλαξ τῶν νόμων. Ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος κάθε κοινωνίας. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀμετακινήτως ἀποφασισμένοι νὰ μείνωμε προσηλωμένοι στοὺς θεσμοὺς καὶ νὰ ἐπιδείξωμε ἀπέραντο σεβασμὸ πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος. Μάλιστα δέ, ὅταν λειτουργήσουν ἐναντίον μας.

ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΘΑ ὅμως, μετὰ τὴν βάναυσο ἐπίθεσιν, ποὺ ἐξαπέλυσαν ἐναντίον μας ἀδίστακτοι καὶ ἐλεεινοὶ συκοφάντες, νὰ παραθέσωμε ὡρισμένες περικοπὲς ἀπὸ λόγους ἢ δηλώσεις δημοσίων ἀνδρῶν ἢ ἀποσπάσματα ἀπὸ κείμενα τοῦ τύπου διὰ νὰ ἔχη τὴν εὐχέρεια ὁ ἀναγνώστης νὰ κάμη μία σύγκρισιν. Ἐσταχυολογήσαμε λοιπὸν καὶ δημοσιεύομε στὴν τρίτη σελίδα ὑπὸ τὸν τίτλο «ΣΥΧΓΥΣΙΣ Ἢ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ» παρόμοια κείμενα, χωρὶς ἰδιαίτερο σχολιασμὸ ἑκάστου.

ΟΠΩΣ εἶναι γνωστό, οἱ δηλώσεις αὐτὲς ἔγιναν ὄχι μόνο διὰ τὴν Ἀθήνα. Καὶ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων δὲν ὑπῆρξαν προνόμιο μόνο τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ ἔντυπα μὲ τὶ δημοσιεύματα καὶ τὶς δηλώσεις ἐκυκλοφόρησαν σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Καὶ στὸ τελευταῖο χωριουδάκι.

Ἀκόμη εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ ἀδικήματα ἔχουν σὲ ὁλόκληρο τὴν ἐπικράτεια τὴν ἰδία ἔννοια καὶ τὸ ἴδιο περιεχόμενο. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τρόπο διώξεως καὶ μεταχειρίσεως.

ΕΞ ΟΣΩΝ ὅμως γνωρίζομε, πουθενὰ μέχρι τώρα, οὔτε στὴν Ἀθήνα οὔτε στὴν ἐπαρχία, διετάχθη προκαταρκτικὴ ἐξέτασις διὰ νὰ διαπιστωθῆ, ἂν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκλήματα τῆς περιυβρίσεως ἀρχῆς ἢ τῆς διασπορᾶς ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων. Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι ἡ μικρά μας Ἐφημερὶς ὁμοιάζει μὲ ἀρσακειάδα μπροστὰ στοὺς ἐντύπους γίγαντες τῆς καθημερινῆς δημοσιογραφίας.

Μόνη λοιπὸν ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» ἀντιμετωπίζει τὸ ἐνδεχόμενο νὰ εὑρεθῆ καθηλωμένη στὸ ἐδώλιο τῆς κατηγορουμένης Πρῶτοι ἡμεῖς ἀπὸ ὁλόκληρο τὴν Ἑλλάδα.

Νὰ ἔχη τάχα ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» τόσο ἀνάστημα, ὅσο δὲν ἔχομε ὑποπτευθῆ μέχρι τώρα;

ΑΛΛΑ δὲν τελειώνει ἐδῶ τὸ ζήτημα. Καὶ τὸ δραματικὸ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα: Ὅταν ὑπηρετοῦμε ἰδανικά, δικαιούμεθα νὰ παραμένωμε ἀδρανεῖς, ἀδιάφοροι, ἀνυποψίαστοι, ἄχρωμοι, βουβοί; Μήπως εἶναι προτιμότερο διὰ τὸ Ἔθνος νὰ προκαλέσωμε ἐγκαίρως, ὅσο φυσικὰ ἀκουόμεθα, σωτήριες τῆς ὑποστάσεώς του ἀνησυχίες; Καὶ ἂς εἶναι ἀνησυχίες.

Ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι λαοί, ποὺ ἠρνοῦντο νὰ δεχθοῦν ἐνοχλήσεις καὶ περισπασμοὺς ἀπὸ τὴν καθημερινή τους πεζότητα ἢ τρυφή, ὡδηγήθησαν κατὰ κανόνα στὸν θάνατο καὶ τὴν ἐξαφάνισιν. Οἱ συβαρῖτες, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τους οἱ κροτωνιᾶτες, ἐπεδόθησαν σὲ γλέντια καὶ εὐωχίες. Ἤλπιζαν ὅτι θὰ παρασύρουν στὸ ξεφάντωμα καὶ τοὺς ἀντιπάλους των. Ἀλλ' οἱ κροτωνιᾶτες (510 π.Χ.) κατέσφαξαν τοὺς μεθυσμένους καὶ εὐωχουμένους συβαρῖτες.

Καὶ ὁ Καβάφης στὸ ἀριστούργημά του «ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ» λέγει: «Τὶ περιμένομε στὴν ἀγορὰ συναθροισμένοι; Εἶναι οἱ βάρβαροι νὰ φθάσουν σήμερα.... Γιατὶ ὁ αὐτοκράτωρ μας τόσο πρωὶ σηκώθη;.... Γιατὶ οἱ βάρβαροι θὰ φθάσουν σήμερα. Κι ὁ αὐτοκράτωρ περιμένει νὰ δεχθῆ τὸν ἀρχηγό τους...»

ΕΝ ΠΑΣΗ περιπτώσει ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ἤδη διεξάγεται ἡ σχετικὴ ἔρευνα. Καὶ αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήση σὲ ποινικήν μας δίωξιν. Χαλάλι. Ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήση σὲ καταδίκη. Χαλάλι. Ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήση σὲ περιπέτειες. Χαλάλι. Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κρίσις τῆς Δικαιοσύνης, δηλοῦμε ὅτι εἶναι ἐκ τῶν πρυτέρων σεβαστή.

Ὑπηρετοῦμε ΙΔΑΝΙΚΑ. Καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ τὴν προστασία καὶ κατίσχυσίν των νὰ ὑποβληθοῦμε σὲ κάθε θυσία. Γιὰ μᾶς, ὅπως ἔλεγεν ὁ Γκάντι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξη οὔτε μεγαλυτέρα τιμὴ οὔτε μεγαλυτέρα νίκη. Ἡ ἀρετὴ φθάνει διὰ τοῦ ἰκριώματος στὴν ἀποθέωσιν. Καὶ ἡμεῖς θὰ πορευθοῦμε ὄρθιοι καὶ στητοί, ἔστω καὶ διάτρητοι, μὲ τὸ μέτωπο ὑψηλά, ὅπως ταιριάζει σὲ Ἕλληνες καὶ Χριστιανούς.

Καὶ θὰ ἐπαναλάβωμε τὸ τραγούδι, ποὺ ἐτραγουδοῦσε ὁ Μάο Τσὲ Τούγκ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μεγάλης πορείας «Ὁ οὐρανὸς δὲν βάζει ἐμπόδια στὸν ὁδοιπόρο».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς»
(Ματθ. 4,16)

Καμμιὰ ἄλλη παράσταση πειὸ ἐκφραστική, κανένα ἄλλο φαινόμενο μεγαλειωδέστερο δὲν ἔχει ὁ κόσμος αὐτός, παρὰ μόνο τὸν ἥλιο διὰ νὰ συγκρίνη κανεὶς καὶ νὰ παροιμιάση κάτι ποὺ εἶναι κορυφαίας τελειότητος. Τὸ ὑπέρλαμπρο ἡλιοφῶς ἐχρησιμοποίησε καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὡς μέτρο συγκρίσεως, διὰ νὰ προειδοποιήση τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν καὶ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, περὶ τῆς ἀφθάστου ἁγιότητος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου Διδασκάλου καὶ μόνου Κοσμοσωτῆρος. «Φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.» Φῶς ἦτο καὶ παραμένει πάντοτε ὁ Κύριος. Οὐδὲν ἄλλο ὑπόδειγμα παρουσιάσθη ἕως τώρα, ἀνώτερο τοῦ ὑποδείγματος τοῦ Γαλιλαίου Ἰησοῦ, ὥστε νὰ τὸν παραμερίση καὶ νὰ πάρη τὴν θέση του, ὡς ἰδεῶδες καὶ ὁδηγὸς τοῦ κόσμου Βεβαίως εἶναι αὐτονόητον ὅτι τὴν δήλωσιν αὐτὴν τὴν κάμνομεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἀνθρώπους πιστεύοντας εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, εἰς τὸν ἠθικὸν σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸ πέραν τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς αἰώνιον πεπρωμένον αὐτοῦ. Κανεὶς λοιπὸν δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποκατασταθῆ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γαλιλαίου Ἰησοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχη κατορθώση κανεὶς νὰ ἀποφύγη τὴν διάπραξιν καὶ τοῦ παραμικροῦ κακοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχη βιώσει κατὰ τρόπον ὁλόφωτον καὶ ἅγιον, δὲν ἔχει κάνει τίποτε τὸ ἀνώτερο ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπεδειγμάτισεν ὁ Χριστός. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο κάνει παρὰ μόνον τὴν ἀφερμογὴν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον συνιστᾶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «Μιμηταί μου γινεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.» Βεβαίως εἶναι γεμάτη ἡ ἱερή μας ἱστορία ἀπὸ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐβίωσαν ἄψογα καὶ ὅσια. Μὰ τίποτε ἄλλο δὲν ἔκαναν παρὰ νὰ μιμηθοῦν τὸ αἰώνιον καὶ πάμφωτον πρότυπον ποὺ λέγεται Χριστός. Πόσον ἐκφραστικὸς εἶναι ὁ θαυμασμὸς ἑνὸς ἐκ τῶν ἐξόχως ἀγαπητῶν μαθητῶν Του, τοῦ Ἰωάννου. «Καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.» Καὶ ἐχορτάσαμεν τὴν ψυχήν μας μὲ τὴν πανυπέρλαμπρη καὶ θεοπρεπῆ δόξαν Του, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἦτο ὁ Υἱὸς τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ὡσὰν ἁπαλὸ καὶ γλυκὺ φῶς ἐξέπεμπεν ἡ ψυχή του πλοῦτον χαρισμάτων καὶ τὰ θεϊκά του χείλη ἐκήρυττον τὴν ἀλήθειαν, ποὺ μᾶς φανερώνει τὶ εἴμαστε, ποιὸς ὁ σκοπός μας, καὶ ποῦ πηγαίνομεν. Μὲ ὅσα ἔγραψα ἐπιθυμῶ νὰ κάνω τοὺς εὐλαβεῖς μου ἀναγνώστας νὰ αἰσθάνωνται ὑπερήφανοι, ποὺ ἔχουν ὡς πρότυπον τους τὸν Χριστόν. Διότι πέραν τοῦ ἁγιωτάτου ὑποδείγματός του, τίποτε ἄλλο δὲν ὑπάρχει ἄξιον μιμήσεως. Τίποτε ἄλλο δὲν συνέβαλε καὶ δὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἐξυγίανσι τῶν ἀνθρωπίνων ἠθῶν. Καὶ τὰ παρελθόντα καὶ τὰ παρόντα μαρτυροῦν μετὰ κραυγῆς μεγάλης περὶ τούτου. Πάντοτε διατηρεῖ τὴν ἐπικαιρότητα καὶ ἰσχύν του ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. «Ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.» Σᾶς ἄφησε τέλειον παράδειγμα μὲ σκοπὸν νὰ πατῆτε ἐπάνω εἰς τὰ ἰδικά του ἴχνη καὶ νὰ τὸν ἀκολουθῆτε πιστά.

Φωτεινὸς ὁδηγὸς ὁ Χριστὸς λοιπὸν ὑπεράνω πάσης συγκρίσεως. Πόσον ἄψογος γίνεται, ὅποιος ἀκολουθεῖ τὴν φωτεινὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἀφῆκε διερχόμενος διὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ματαίου τούτου κόσμου. Πρὶν μερικὸ καιρὸ ἦταν ἐν δράσει μερικοὶ χωρὶς ἠθικὰς ἀρχάς, χωρὶς ἠθικὴ συγκράτηση, χωρὶς αὐτοσεβασμὸ νέοι. Ἦταν ἕνα εἶδος μιμητῶν τῶν ἀρχαίων κυνικῶν καὶ ἡδονιστῶν. Ἡ μόδα τους ἔχει ἀρχίσει νὰ

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΦΥΣΙΚΗ ΕΚΚΟΛΑΨΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΙΚΗ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ἡ ἐκκόλαψις, ἡ παραγωγὴ δηλαδὴ πουλιῶν ἀπὸ τὰ αὐγὰ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ δύο τρόπους. Εἶναι ἡ τεχνητὴ καὶ ἡ φυσικὴ ἐκκόλαψις.

Στὴν τεχνητὴ ἐκκόλαψι χρησιμοποιοῦνται εἰδικὲς μηχανές, οἱ κλωσσομηχανές. Τὶς μηχανὲς αὐτὲς χρησιμοποιοῦν οἱ μεγάλες πτηνοτροφικὲς ἐπιχειρήσεις. Ὑπάρχουν μάλιστα καὶ ἐπιχειρήσεις ποὺ σὰν μόνη τους ἀποστολὴ ἔχουν τὸ νὰ παράγουν «νεοσσούς», ποὺ νὰ δηλαδὴ ποὺ πωλοῦν στὰ διάφορα πτηνοτροφεῖα.

Στὴ φυσικὴ ἐκκόλαψι χρησιμοποιοῦμε τὶς κλώσσες.

Μὲ ὅποιο τρόπο καὶ ἂν γίνῃ ἡ ἐκκόλαψις, τὰ αὐγὰ τῆς κόττας ἐκκολάπτονται σὲ 21 ἡμέρες.

Η ΚΛΩΣΣΑ

Στὴ φυσικὴ ἐκκόλαψι πρέπει νὰ διαλέγωνται καλὲς κλώσσες. Οἱ μεγαλύτερες κόττες τῶν φυλῶν Ρόντ—Ἄϊλαντ—Ρέντ Νιοὺ—Χαμσάϊρ, Πλύμουθ—Ρόκ ἔχουν ἀποδειχθῆ καλύτερες κλώσσες ἀπὸ τὶς μικρόσωμες ἄσπρες κόττες Λεγκόρν.

Τὶς κόττες ποὺ πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσουμε γιὰ κλώσσες πρέπει προηγουμένως νὰ τὶς δοκιμάζουμε. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ βάζομε στὴ φωλιά τους 2—3 χαλασμένα ἢ τεχνητὰ αὐγά. Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο ἀποφεύγομε τὸν κίνδυνο νὰ ἀφήσῃ ἡ κόττα τὰ αὐγὰ πρὶν τῆς ὥρας τους καὶ φυσικὰ νὰ καταστραφοῦν.

Γιὰ νὰ κάνωμε μιὰ κόττα νὰ κλωσσήσῃ τὴν βάζομε σὲ μιὰ φωλιὰ ποὺ εἶναι σὲ σκοτεινὸ μέρος καὶ τὴν ἀναγκάζομε νὰ μείνῃ ἐκεῖ 2—3 ἡμέρες. Ἐπίσης, ἡ χορήγησις θηλυκῶν ὁρμονῶν προδιαθέτει γιὰ κλώσσημα.

Γιὸλλὲς φορές, ὅμως συμβαίνει νὰ θέλωμε νὰ σταματήσῃ τὸ κλώσσημα μιὰ κόττα. Αὐτὸ γίνεται ὅταν δὲν μᾶς χρειάζεται γιὰ νὰ κλωσσήσῃ αὐγά, ἀλλὰ θέλομε νὰ ἐπανέλθῃ ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ γρήγορα στὴ κανονική της αὐτὴ κατάστασι. Νὰ ἀρχίσῃ πάλι νὰ γεννᾶ αὐγά. Στὴν περίπτωσι μάλιστα αὐτὴ μᾶς συμφέρει νὰ φροντίσωμε ἀμέσως νὰ ξεκλωσσήσει. Μόνον ἔτσι:

—Θὰ ἀρχίσῃ πάλι νὰ γεννᾶ αὐγά.

—Θὰ ἀποφύγωμε τὸ νὰ καθίσῃ ἡ κλῶσσα ἐπάνω σὲ γόνιμα αὐγὰ καὶ νὰ τὰ κάνῃ νὰ χάνουν τὴν ἀξία τους. Πραγματικά, ὅταν ἡ κλῶσσα καθίσῃ σὲ γόνιμα αὐγά, ἔστω καὶ λίγες ὧρες, τότε τὰ ἔμβρυα μέσα στὰ αὐγὰ ἀρχίζουν νὰ ἀναπτύσσωνται. Ὅταν, ἀργότερα, τοποθετήσωμε τὸ αὐγὰ σὲ κρύο μέρος, τότε τὰ ἔμβρυα ψοφοῦν καὶ σχηματίζονται μέσα στὰ αὐγὰ αἱματηροὶ δακτύλιοι τότε χάνουν τὴν ἀξία τους.

—Θὰ κάνωμε εὐκολώτερα τὸ ξεκλώσσημα. Στὴν πρᾶξι, ὅσο πιὸ πολλὲς μέρες ἀφίνομε τὴν κόττα νὰ κλωσσάῃ τόσο πιὸ δύσκολα γίνεται τὸ ξεκλώσσημα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάνωμε τὰ αὐγά, ποὺ θὰ γεννοῦσε αὐτὲς τὶς μέρες ποὺ κλωσσοῦσε.

Γιὰ νὰ κάνωμε μία κόττα νὰ ξεκλωσσήσῃ πρέπει μόλις ἀντιληφθοῦμε ὅτι κλωσσάῃ, νὰ τὴν βαλωμε σ' ἕνα κλουβὶ ἀπὸ δικτυωτὸ σύρμα, ποὺ καὶ ὁ πυθμένας του εἶναι καὶ αὐτὸς ἀπὸ σύρμα. Τὸ κλουβὶ τὸ τοποθετοῦμε σὲ σκιερὸ μέρος, κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο καὶ ψηλότερα ἀπὸ τὴ γῆ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ κλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ κάθεται ἐπάνω στὸ σύρμα, γιατὶ ἀπὸ κάτω τὴν φυσάει ὁ ἀέρας κι' ἔτσι σιγὰ—σιγὰ ξεκλωσσάει. Φυσικά, στὸ κλουβὶ ποὺ θὰ εἶναι 40Χ40 ἑκατοστὰ θὰ ἔχωμε βάλει ἄφθονο νερὸ καθὼς καὶ ἀρκετὴ τροφή, κατὰ προτίμησι χλωρὴ καὶ ὄχι θερμαντική.

Ἕνας ἄλλος τρόπος γιὰ νὰ ξεκλωσσήσῃ μία κόττα εἶναι νὰ τῆς δίνωμε μισὴ ἀσπιρίνη στὸ νερὸ ἐπὶ 4—5 ἡμέρες.

Ἀπὸ μερικοὺς ἐφαρμόζεται ἡ συνήθεια νὰ βουτοῦν στὸ νερὸ τὶς κόττες γιὰ νὰ ξεκλωσσήσουν. Ἡ συνήθεια αὐτὴ εἶναι κακή, γιατὶ μπορεῖ νὰ κρυολογήσουν, ὅταν στεγνώσουν σὲ μέρος ποὺ κάνει ρεύματα.

Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΕΠΟΧΗ

Ἡ συστηματικὴ πτηνοτροφία ἐπιδιώκει τὴν ἐκκόλαψι πουλιῶν ὅλο τὸ χρόνο, γιὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴ σταθερὴ παραγωγὴ καὶ διάθεσι στὴν ἀγορὰ αὐγῶν ὅλο τὸ ἔτος.

Προκειμένου ὅμως γιὰ τὴ χωρικὴ πτηνοτροφία ὑπάρχει ἕνας κανόνας ποὺ πρέπει νὰ τὸν θυμᾶται κανείς:

«Πουλιὰ τὸν Ἀπρίλιο.
Αὐγὰ τὸν Σεπτέμβριο».

Πράγματι, τὸν Ἀπρίλιο ἔχουν ἤδη σταματήσει τὰ κρύα καὶ τὰ πουλάκια μποροῦν νὰ μεγαλώσουν εὔκολα. Ἐξ ἄλλου, τὰ Ἀπριλιάτικα πουλιὰ θ' ἀρχίσουν νὰ γεννοῦν τὸν Σεπτέμβριο, τότε ποὺ τὰ αὐγὰ ἔχουν τὴν καλύτερη τιμή. Τὰ πουλιὰ ποὺ ἐκκολάπτονται πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο ναὶ μὲν ἀρχίζουν νὰ γεννοῦν ἐνωρίτερα, ἀλλὰ δυσκολεύονται μὲ τὸν κρύο καιρὸ καὶ μπορεῖ ἀργότερα τὸ χειμῶνα νὰ σταματήσουν τὴν ὠοτοκία τους. Γενικά, μποροῦμε νὰ τοῦμε ὅτι στὴ χωρικὴ πτηνοτροφία οἱ ἐκκολάψεις πρέπει νὰ γίνωνται ἀπὸ τὸν Μάρτιο μέχρι τὸν Μάϊο.

Σὲ κάθε κλῶσσα πρέπει νὰ τοποθετοῦνται 11 ἕως 15 αὐγά. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι κρύος βάζομε λιγώτερα αὐγὰ καὶ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ζεστὸς περισσότερα.

ΤΑ ΑΥΓΑ

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀναπαραγωγῆς ἐξαρτᾶται βασικὰ ἀπὸ τὰ αὐγὰ ποὺ θὰ χρησιμοποιήσωμε στὴν ἐκκόλαψι. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο κρίνομε ἀναγκαῖο νὰ τονίσωμε ἰδιαίτερα ὡρισμένα πράγματα, ποὺ πρέπει νὰ προσέξωμε ὅταν διαλέγωμε τὰ αὐγὰ γιὰ ἐκκόλαψι. Γιὰ τοῦτο πρέπει:

1. Τὰ αὐγὰ νὰ εἶναι μέτριου μεγέθους. Τὸ κάθε αὐγὸ νὰ ζυγίζῃ 60 γραμμάρια. Τὰ αὐγὰ μὲ βάρος μικρότερο ἀπὸ 50 γραμμάρια καὶ μεγαλύτερο ἀπὸ 70 γραμμάρια δὲν εἶναι καλὰ γιὰ ἐκκόλαψι.

2. Τὰ αὐγὰ ποὺ τοποθετοῦνται σὲ μία κλῶσσα νὰ ἔχουν τὸ ἴδιο μέγεθος, γιὰ νὰ ἐκκολαφθοῦν ὅλα τὰ πουλάκια μαζί. Ὅταν τὰ αὐγὰ εἶναι μικρὰ τὰ πουλάκια βγαίνουν πιὸ γρήγορα. Ὅταν τὰ αὐγὰ εἶναι μεγάλα τότε τὰ πουλάκια ἀργοῦν νὰ βγοῦν καὶ συχνὰ δὲν βγαίνουν ὅλα.

3. Τὰ αὐγὰ νὰ εἶναι κανονικοῦ σχήματος γερὰ (ὄχι ραγισμένα) καὶ καθαρά. Σὲ περίπτωσι ποὺ εἶναι λερωμένα νὰ μὴν πλένωνται. Τὸ καθάρισμά τους θὰ γίνεται μὲ ἐλαφρὸ τρίψιμο μὲ λεπτὸ γυαλόχαρτο ἢ μὲ σκληρὸ θέρμα ἢ ὕφασμα.

4 Τὰ αὐγὰ νὰ διαλέγωνται ἀπὸ καλὲς γεννοῦσες χρονιάρες κόττες, ὄχι ἀπὸ πουλάδες, οὔτε ἀπὸ παλαιὲς κόττες. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ προέρχωνται ἀπὸ κόττες ἡλικίας 12—18 μηνῶν.

5. Νὰ μὴν εἶναι διατηρημένα τὰ αὐγὰ ποτὲ πιὸ πολὺ ἀπὸ 5 ἡμέρες, οὔτε νὰ εἶναι φρέσκα τῆς ἡμέρας. Τὸ καλύτερο εἶναι τὰ αὐγὰ νὰ εἶναι 2 ἕως 3 ἡμερῶν καὶ διατηρημένα σὲ θερμοκρασία 13—15 Κελσίου σὲ ὑγρὸ περιβάλλον.

ΛΟΙΠΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Οἱ κλῶσσες τοποθετοῦνται σὲ εἰδικὲς φωλιές. Οἱ φωλιές. Οἱ διαστάσεις τῆς φωλιᾶς εἶναι: Μῆκος 30 ἑκατοστά, πλάτος 35 ἑκατοστὰ καὶ ὕψος 35 ἑκατοστά. Οἱ φωλιὲς στὸ κάτω μέρος καλὸ εἶναι νὰ ἔχουν χῶμα ριζωμένο, ὅπως εἶναι οἱ βῶλοι λειβαδιοῦ, γιὰ νὰ κρατῆ ὑγρασία. Ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸ τοποθετοῦμε ἕνα στρῶμα μὲ χῶμα καὶ ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸ ἕνα στρῶμα ἀπὸ μαλακολεπτὰ χόρτα ἢ ἄχυρα ἢ ξηρὰ φύλλα.

Τὶς φωλιὲς τὶς τοποθετοῦμε σὲ ἕνα ξεχωριστὸ μέρος σκοτεινὸ καὶ δροσερό, χωρὶς ρεύματα. Φροντίζομε νὰ μὴν τὶς τοποθετοῦμε ψηλά, ὥστε οἱ κλῶσσες νὰ μποροῦν νὰ πηγαίνουν μέσα, χωρὶς νὰ πηδοῦν ἢ νὰ πέσουν. Βέβαιο, στὸ ἴδιο μέρος μπορεῖ νὰ εἶναι πολλὲς φωλιές, ἀλλὰ ἡ μία νὰ βρίσκεται σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Τὰ αὐγὰ τὰ τοποθετοῦμε στὶς κλῶσσες ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ἔχῃ σκοτεινιάσει, ὁπότε αὐτὲς δὲν εἶναι ἀνήσυχες ὅπως τὴν ἡμέρα.

Οἱ κλῶσσες μπορεῖ νὰ ταΐζωνται μαζί. Στὴ περίπτωσι ὅμως αὐτὴ χρειάζεται προσοχή, ὥστε ἡ κάθε μία κλῶσσα νὰ ἐπιστρέφῃ στὴ δική της φωλιά.

Ἐπίσης, χρειάζεται νὰ παρακολουθοῦμε τακτικὰ τὴν κάθε φωλιά, μήπως ἔχει σπάσει κανένα αὐγό. Ὅταν βροῦμε σπασμένο αὐγὸ πρέπει νὰ τὸ ἀπομακρύνωμε ἀμέσως, νὰ καθαρίζωμε τὴ φωλιὰ καὶ νὰ πλένωμε τὰ ὑπόλοιπα λερωμένα αὐγὰ μὲ χλιαρὸ νερό.

Οἰνόπνευμα καὶ νικοτίνη ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων

Στὸ γερμανικὸ συνέδριο προστασίας φυτῶν ποὺ συνῆλθε στὸ Ὄλντενμπουργκ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας προέβη ὁ πρόεδρος τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ βιολογικοῦ ἱδρύματος καθηγητὴς Γκέρχαρτ Σοῦμαν σὲ μιὰ ἀνακοίνωσι ποὺ ἔχει γενικὸ ἐνδιαφέρον: Συφώνως πρὸς τὴν γνώμη του διακεκριμένου βιολόγου, μεγαλοποιεῖται συνήθως ἀπὸ τὸ κοινὸ ὁ κίνδυνος στὸν ὁποῖον ἐκτίθεται ἡ ὑγεία ἀπὸ τὴν χρῆσι φυτοφαρμάκων καὶ ἀπὸ τὰ μέσα καταπολεμήσεως τῶν ζωϊκῶν παρασίτων. Ἡ ὑγεία τῶν ἀνθρώπων ἐκτίθεται σὲ πολὺ μεγαλύτερο κίνδυνο ἀπὸ τὸ γενικὸ ἄγχος ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν καθημερινὴ ζωὴ ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἄγχος ἑνὸς ἑκάστου ἀτόμου, ἀπὸ τὴν καταναλωσι δηλητηριώδους οἰνόπνευμα καὶ νικοτίνη ὡς καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντας τοὺς περιβάλλοντος, παρὰ τὴν χρῆσι φυτοφαρμάκων τῶν ὁποίων ἡ ποσότης χρήσεως εὑρίσκεται ὑπὸ αὐστηρὸν ἔλεγχον. Ὡς διευκρίνησε περαιτέρω ὁ καθηγητὴς Σοῦμαν, κρίνουν ἐπίσης πολλοὶ γιατροὶ ἐσφαλμένως τὶς κυρίως αἰτίες ἐπιβρούνσεως τοῦ ὀργανισμοῦ. Οὗτος ἐτόνισε, ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς αὐστηρότερους ὅρους προστασίας στὸν τομέα τῶν χημικῶν φυτοφαρμάκων. Θὰ πρέπει δὲ στὸ μέλλον νὰ δοθῆ προσοχή, ὥστε νὰ τηρηθῆ σὲ μιὰ «λογικὴ ἰσορροπία» ἡ ἀνάγκη προστασίας τῶν καταναλωτῶν μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἀποδοτικότητα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΥΡΟΥ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα καὶ καταστήματα εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως Πολυγύρου.
Πληροφορίαι τηλ. 22—193 καὶ 22—842

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ἰατρεῖον: Γενικὴ Κλινικὴ «Εὐαγγελισμὸς»
Ἀλεξ. Παπαναστασίου 17
Τηλ. 819—919
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΚΕΧΑΓΙΑ
ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Τηλ. Ν. Μουδανιῶν 0373 21—432
Τηλ. Ἀρναίας 0372 21—339

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΟΠΙΣΘΕΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΛ. 0371 22—400
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΓΙΩΝΕΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΝΕΦΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 9—1 π.μ. ΚΑΙ 5—8 μ.μ.
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 3 (1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 228—685
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΝΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται
Γωνία Ἁγίας Σοφίας καὶ Ἁγίου Δημητρίου 118
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 269—612

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Κ. Παλαμᾶ

«Τ' εἶναι τὰ δευτέρια ποὺ [ποὺ κρατᾶτε
τὰ περγαμηνά,
σεβαστὰ κοπάδια ποὺ τρα- [βᾶτε
σὰ διωγμένα ἀπὸ κακοκαι- [ριά;
Καὶ σὲ τοῦτα τὰ βιβλία,
καὶ στὰ μνήματα ὅλ' αὐτά,
ποιὰ διαμάντια, ποια σοφία
ποιοὶ νεκροί, ποιὰ κόκκα- [λα ἱερά;»

Κάτι σάλεψε, κυμάτισαν [τὰ πλήθη,
ξέσπασε φωνὴ καὶ μοῦ ἀ- [ποκρίθη:

«Εἶν' ἐδῶ κλειστοὶ μέσ' [στὰ κιβούρια,
μεσ' στὰ τυλιγάδια εἶναι [κρυμμένοι,
—γιὰ νεκροὺς ἡ πλάση ἂς [μὴν τοὺς κλαίει!—
ὦ οἱ πηγὲς οἱ ἀθόλωτες [τῆς Σκέψης,
οἱ ἀσυγνέφιαστοι τῆς Τέ- [χνης οὐρανοί,
οἱ Ἀθάνατοι κ' οἱ Ὡραῖοι

Κ' εἶναι τῆς Ἀλήθειας οἱ [διδάχοι,
τῆς ἀκέριας Ὀμορφάδας [οἱ πιστοί,
γεροί, ἀπείραχτοι, ὅλο νέοι,
καὶ ἥλιοι ποὺ σοῦ δίνον- [ται νὰ τοὺς χορῆς
πάντα μέσ' στὸ δρόσος [κάποιου Ἀπρίλη'
οἱ Ἀθάνατοι κ' οἱ Ὡραῖοι

Ἀπὸ τοὺς γιαλοὺς τῆς [Ἰωνίας
κι ἀπὸ τῆς Ἀθήνας τὸν [ἀέρα
ποὺ ὅλα πνέματα τὰ κάνει [καθὼς πνέει,
κι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδας τ' [ἁγνὰ χώματα,
ἡ Σοφία, ὁ Λόγος, ὁ Ρυ- [θμός
οἱ Ἀθάνατοι κ' οἱ Ὡραῖοι

Κ' εἶναι οἱ Πλάτωνες, καὶ [πίσω τους,
τῆς Ἰδέας ἥρωες, οἱ φι- [λόσοφοι.
κ' ἡ Ἀρετὴ μ' αὐτοὺς «ἡ [λιβεντιὰ εἶμαι!» λέει
κι εἶναι οἱ Ὅμηροι, καὶ [πίσω τους
ὅλοι οἱ ψάλτες καὶ τῶν [Ὀλυμπων οἱ πλάστες'
οἱ Ἀθάνατοι κ' οἱ Ὡραῖοι

Γῆ στερνὴ πατρίδα τους [εἶν παρατᾶν
ἀπὸ φύσημα διωγμένοι ὁρ- [μητικώτατο,
γύφτοι γίνονται κ' Ἑ- [βραῖοι
ὅμως πάντα, κ' ἐρμοσπί- [τες, νικητές'
καὶ τοῦ κόσμου γίνονται [πολῖτες,
οἱ Ἀθάνατοι κ' οἱ Ὡραῖοι»

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὶς γυναῖκες γιὰ νὰ ἐξημερώνουν τοὺς ἄνδρες

Βολταῖρος

Ὄχι νὰ μετανοῆ, ἀλλὰ νὰ προνοῆ πρέπει ὁ σοφὸς ἀνὴρ

Ἐπίχαρμος

Ἀνθρώπων ὁ σοφώτερος πρὸς Θεὸν πίθηκος φανεῖται καὶ σοφία καὶ κάλλει

Πλάτων

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Τὰ παιδιὰ εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν φτωχῶν

Ὄψιμος γυιὸς δὲν θὰ γνωρίσῃ πατέρα

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
Ἱδρυτής:
† Νικόλαος Γεροχρῆστος
Ἰδιοκτῆται—κληρονόμοι
Ν. Γεροχρήστου
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς
ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΔΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Φυσικὰ πρόσωπα 150 δρχ.
Νομικὰ πρόσωπα (κατώτερον) ὅριον 300 δρχ
Ἐξωτερικοῦ 22 δολλάρια
Ἐμβάσματα—Ἐπιταγαὶ
κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον
Πολύγυρον

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΒΑΒΕΛ

Δημοκρατία, ὅπως φανερώνει καὶ ἡ λέξη, εἶναι τὸ πολίτευμα, ποὺ κυβερνάει ἡ πλειοψηφία τοῦ Δήμου, τοῦ λαοῦ. Ἡ πλειοψηφία κάνει τοὺς νόμους. Καὶ ὅλοι οἱ πολίτες εἶναι ὑποχρεωμένοι, νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι μπροστὰ στὸ Νόμο. Σημασία δὲν ἔχει ἡ μορφή, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενο, ποὺ ἔχει τὸ πολίτευμα ποὺ εἶναι αὐτό, ποὺ γράφτηκε παραπάνω γιὰ τὴ Δημοκρατία. Τὸ μανάβικο δὲν θὰ πάψει νὰ εἶναι μανάβικο, ἂν τοῦ βάλουμε ἐπιγραφὴ π.χ. Φαρμακεῖο.

Κι' ὅμως δὲν μεταχειριζόμαστε τὴ λέξη «Δημοκρατία», ὅπως τὴν ὁρίσαμε, ὅλοι. Ἄλλο ἔχει στὸ μυαλό του λέγωντάς την ὁ ἕνας, κι' ἄλλο ὁ ἄλλος. Καὶ ἀναγκαστικὰ ὁ καθένας φτάνει σὲ διαφορετικὸ συμπέρασμα. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μ' ἄλλες λέξεις, π.χ. τὴν Ἐλευθερία, τὴ Δικαιοσύνη κ.λ.π. Ἄλλα ἐννοεῖ ὁ ἕνας, ὅταν παραπονιέται, ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἐλευθερία καὶ Δικαιοσύνη κι' ἄλλα ὁ ἄλλος.

Δὲν γίνεται λόγος ἐδῶ γιὰ τοὺς κακόπιστους, γιὰ κείνους, ποὺ ἀλλοιώνουν ἐπίτηδες τὸ σωστὸ περιεχόμενο τῆς λέξης καὶ βάζουν τὴν ἐπιγραφὴ «Δημοκρατία», στὴν πιὸ στυγνὴ δικτατορία ἢ «Ἐλευθερία» ἐκεῖ ποὺ δὲν μπορεῖς, νὰ πεῖς οὔτε λέξη ἀντίθετη σ' αὐτά, ποὺ θέλει ἡ δικτατορικὴ μειοψηφία, ποὺ κυβερνάει ἡ «Δικαιοσύνη», ποὺ εἶναι τέτοια, ὅταν οἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων βγαίνουν, ὅπως τὶς θέλουν αὐτοί.

Ἐνδιαφέρει μόνο ἡ σύγχυση στὶς παραπάνω βασικὲς ἔννοιες, ποὺ γίνεται ἀπὸ τοὺς καλόπιστους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συζητοῦν καὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ συμφωνήσουν, ὄχι γιατὶ δὲν θέλουν ν' ἀναγνωρίσουν τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ γιατὶ γίνεται ὅ,τι ἔγινε τὰ παλιὰ χρόνια μὲ τὸν πύργο τῆς Βαβέλ.

ΓΙΜ

ΣΥΓΧΥΣΙΣ Ἢ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ

Πῶς ἐμφανίζουν δημόσιοι ἄνδρες καὶ τύπος τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα

Πολλὲς φορὲς ἡ Δικαιοσύνη, ὁ Στρατός, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἡ Παιδεία, τὸ Σύνταγμα ἔγιναν στόχος σφοδρῶν ἐπικρίσεων ἢ καὶ ἐπιθέσεων—ἡ Κυβέρνησις μάλιστα καὶ ὑβριστικῶν—εἴτε ἐκ μέρους πολιτικῶν ἀνδρῶν εἴτε ἐκ μέρους τοῦ τύπου. Ἀρκετὲς ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις αὐτὲς ἦσαν παράνομες, ἄλλες δὲ ἀδικαιολόγητες.

Καὶ ὅμως κανεὶς Εἰσαγγελεὺς δὲν ἐσκέφθη νὰ κινήση ποινικὴ δίωξιν ἐναντίον τῶν ἐπικριτῶν, ποὺ θὰ ἦτο καὶ νόμιμος καὶ δικαιολογημένη. Τὸ δημοκρατικὸ κλῖμα, ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν τόπο μας, ἔχει διευρύνει σὲ μενάλο βαθμὸ τὰ πλαίσια ἀνοχῆς τῆς δημοσιογραφικῆς ἢ πολιτικῆς δριμύτητος. Καί, ἴσως μέχρι ἑνὸς σημείου σωστά, ἀφοῦ στὸ στάδιο αὐτό, ποὺ διανύομε, κρίνεται ἀναγκαία κάποια ἐκτόνωσις τῶν συσσωρευμένων ἀπωθήσεων.

Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ κριτικὴ σὲ μιὰ Δημοκρατία καὶ ὁ ἔλεγχος δὲν εἶναι ἁπλῶς δικαίωμα τοῦ πολίτου· εἶναι καθῆκον. Ἡ κριτικὴ καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀρετὲς τῆς Δημοκρατίας. Ὁ διάλογος εἶναι ἡ πεμπτουσία της. Ὅταν εἶναι καλόπιστος, ἂς εἶναι σκληρὸς καὶ δριμύς. Ἡ μάχη τῶν ἰδεῶν δὲν γίνεται μὲ τὸ σαβουὰρ βίβρ. Διότι οἱ ἰδέες εἶναι Δύναμις· καὶ εἶναι Δύναμις ἀκαταγώνιστος. Γίνεται μὲ τὴν ψυχή, μὲ τὴν καρδιά, μὲ τὸ εἶναι τοῦ ἀγωνιστοῦ. Καὶ εἶναι νεῦρο, εἶναι σθένος, εἶναι θυσία.

Σ' ἕνα φιλελεύθερο δημοκρατικὸ πολίτευμα δὲν εἶναι νοητὴ οἱαδήποτε προσπάθεια ἐξουδετερώσεως τῶν ἐλευθέρων πνευμάτων. Ἡ Δημοκρατία δὲν ἐπιδιώκει φίμωσιν τῶν ἰδεῶν. Τὸ φρόνημα τὸ θέλει ἐλεύθερο. Καὶ τὸν καλόπιστο, ἔστω καὶ δριμύ, ἔλεγχο τὸν ἐπιζητεῖ. Διὰ νὰ γίνεται σοφωτέρα καὶ νὰ λαμβάνη μέτρα ἀποτροπῆς κάθε προσβολῆς.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς παραθέτομε κατωτέρω περικοπὲς ἀπὸ λόγους ἢ ἐκδηλώσεις δημοσίων ἀνδρῶν ἢ ἀποσπάσματα ἀπὸ κείμενα ἐφημερίδων διὰ νὰ σχηματίση μία προσωπικὴ γνώμη ὁ ἀναγνώστης:

ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΙΑ:

α) Καραμανλῆς: Στὸ λόγο τῆς Καβάλας εἶπε ὅτι «ἔχομε ἀνοικτὸ μέτωπο...» ἐννοῶν τοὺς Τούρκους.

β) Ὁ καθηγητὴς Δεβλέτογλου μὲ ἄρθρον του ἐπισημαίνει προσφάτως τὶς βαρύτατες εὐθύνες τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ διαδραματιζόμενα στὸν βαλκανικὸ χῶρο καὶ ἀποκαλύπτει τοὺς κινδύνους, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν Χώρα μας.

γ) ΤΟ ΒΗΜΑ θέτει τὸ ἐρώτημα στὴν μετόπη του μὲ πηχυαίους τίτλους «Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΛΗΞΕ ΝΑ ΦΥΓΗ ΚΑΙ Η «ΣΚΙΑ» ΤΟΥ» (ἐννοεῖ τὸν συμμοριτοπόλεμο).

δ) Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ γράφει μία σειρὰ ἐκ τεσσάρων ἄρθρων μὲ ἐπίτιτλο «Ποῦ βαδίζει ἡ Χώρα». Τὸ πρῶτο ἀρχίζει «Σύγχυσις ἰδεῶν, ἐμπάθεια καὶ δημαγωγία, ἀνευθυνότης καὶ διαλυτικαὶ τάσεις, χαρακτηρίζουν τὸ κλῖμα τοῦ δημοσίου μας βίου...» (2—10—75). Τὸ τελευταῖο τιτλοφορεῖται «ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕΝ» (5—10—75).

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς μὲ κύριο ἄρθρο της (21—12—75) ὑπὸ τὸν τίτλο «ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΙΔΕΩΝ» ἐπισημαίνει «Τίποτα ἀπ' αὐτά! Εἶναι φανερό, πῶς πάμε ἀέρνουμε μέσα στὴν ἐπικίνδυνη ἀχλὺ μιᾶς ἀσάφειας, πῶς πλέουμε χωρὶς πυξίδα, χωρὶς χάρτες, σὲ μιὰ θάλασσα, ποὺ τὴν καθιστοῦν ...Τί εἴμαστε, τέλος πάντων καὶ τί ζητοῦμε; Πρὸς ποιὰ κατεύθυνσι πορευόμαστε;»

ε) Ὁ Ἑλληνικὸς ΒΟΡΡΑΣ: Σχόλιο (6—12—75) ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ σχοινὶ τῆς κρεμάλας». Ὑπόμνημα τῶν ἀγωνιστῶν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως» (7—12—75) μὲ δριμύτατο περιεχόμενο.

στ) ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ: Κύριο ἄρθρο (2—11—75 μὲ τὸν τίτλο «ΤΟΤΕ ΤΑ ΤΑΝΚΣ...». Κύριο ἄρθρο (2—12—75) μὲ τίτλο «ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑ ΤΑΝΚΚ» κατέληγε «προκαλοῦν τὰ τάνκς. Ἐργάζονται διὰ νέαν ἐκτροπήν». Μὲ κύριο ἄρθρο (17—12—75) θέτει τὸ ἐρώτημα «Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τέλους φραγμός;» καὶ ἀναφερόμενος, στὴν κατεδαφιστικὴ μανία, ποὺ ἔχει κυριεύσει τοὺς γνωστοὺς ἀναρχοκομμουνιστικοὺς κύκλους γράφει «ΔΙΑΛΥΣΑΤΕ! ΔΙΑΛΥΣΑΤΕ! ΔΙΑΛΥΣΑΤΕ!»

ζ) ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: Τὸ κύριο ἄρθρο του (6—9—75) ἀρχίζει μὲ τὴν διαπίστωσιν «Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἔχουν χάσει, ἂν τὴν εἶχαν ποτέ, τὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα τῆς χώρας. Ἡ μεγιστοποιοῦν μικρὰς ὑποθέσεις ἢ ἐλαχιστοποιοῦν τὰ σοβαρώτερα προβλήματα (ὡς ἡ ἔντασις μὲ τὴν Τουρκίαν) ἢ κατασκευάζουν ψευδοζητήματα. Ἔτσι ὁ δημόσιος βίος ταλανίζεται μέσα εἰς μίαν φρενοκομειακὴν ἀτμόσφαιραν αὐταπατῶν, ἐξάψεων, μύθων καὶ φαντασιώσεων.» Στὶς 5 Ὀκτ. 1975 θέτει τὸ ἐρώτημα: «ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;» Στὶς 17 τοῦ ἰδίου μηνὸς μὲ κύριο ἄρθρο βεβαιώνει ὅτι «ΕΒΛΑΨΕ ΟΓΩΣΔΗΠΟΤΕ..» ἡ ἀποχώρησις ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ.

Στὶς ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ τῆς Ἀριστερᾶς ἐπικρατεῖ παραλήρημα. Ὅλα πταίουν καὶ καθ' ὅλων βάλλουν. Καὶ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ταλανίσωμε τὸν ἀναγνώστη μὲ τὰ καμώματα τοῦ τύπου τῆς συνοδοιπορίας καὶ τῶν κομμουνιστῶν. (Μόνο μία ἢ δύο φορὲς θὰ ἀναφερθοῦμε σ' αὐτὲς παρακάτω διὰ νὰ καταδείξωμε τὸ μέγεθος τοῦ ἐκτραχηλισμοῦ καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ κιτρινισμοῦ)

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΒΡΙΣΙΣ· ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

α) Ὁ Ἑλληνικὸς ΒΟΡΡΑΣ σὲ σχόλιό του (20—12—75) ὑπὸ τὸν τίτλο «ἡ νέα νίκη τῆς Φλωρίνης» καταλήγει «.. Ἀρκετὰ ἐκράτησεν ὁ χορὸς τῶν μασκαράδων»

β) Τὸ ΒΗΜΑ στὶς 5 Ὀκτ. 1975 δημοσιεύει ἄρθρο μὲ ἐπίτιτλο «τὰ μυστικὰ κονδύλια στὴ Βουλὴ» καὶ τίτλο «ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ»

γ) Ὁ ΕΛ ΚΟΣΜΟΣ μὲ κύριο ἄρθρο (4—5—75) συμπεραίνει «ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΚΕΡΕΝΣΚΙ»..». Στὶς 14 Αὐγ. 1975 ἐρωτᾶ «μήπως αὐτὴ εἶναι ἡ ἄφρων!» (ἐννοεῖ τὴν κυβερνητικὴ πολιτική). Στὶς 5—11—75 ζητεῖ μὲ κύριο ἄρθρο «ἡ κλίκα νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν». Καὶ στὶς 17 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐπισημαίνει μὲ κύριο ἄρθρο «ΕΧΕΙ ΕΤΡΕΛΛΑΘΗ. ΚΥΡΙΟΙ», καταλήγων δὲ γράφει «Μάταιον θὰ εἶναι νὰ ὁμιλήσωμεν πρὸς τὰ κόμματα. Δὲν ἔχουν ἀκοήν Οὔτε λογικήν Διὰ τὴν Ἱστορίαν μόνον, διὰ τὴν ὑστεροφημίαν καὶ ἡμῶν καὶ ἐκείνων, θὰ τοὺς ποῦμε:—Κύριοι, ἔχετε τρελλαθῆ, ἂν ὑπήρξατέ ποτε πολιτικῶς ἰσορροπημένοι»

ΠΑΙΔΕΙΑ:

α) Ὁ Ἑλληνικὸς ΒΟΡΡΑΣ: «Καθηγητὴς ἀπελογήθη καὶ κατεδικάσθη ἀπὸ φοιτητάς». «Μειοψηφία φοιτητῶν ἐξαναγκάζει τοὺς ὑπολοίπους νὰ μὴ ἐξετασθοῦν στὰ Γιάννενα» (1—7—75) «Ἀπαράδεκτη ἀναταραχὴ στὰ σχολεῖα διαπιστώνει τώρα ὁ κ. Ζέρος σ' ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς Ἐκπαιδεύσεως» (5—10—75). Σχόλιο τῆς 8—10—75 «Ὁ... κατάπτυστος Σωκράτης». Γράφει ὁ σχολιαστὴς «Ἡ Ἕλσα καὶ ἡ Μαρία θὰ μείνουν εἰς τὴν ἱστορία. Εἰς τὴν ἱστορία τῆς παρακμῆς καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως, τῆς καταπτώσεως τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν.... Ἀπεκήρυξαν μετὰ τῆς δεούσης βδελυγμίας τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὸν συναφῆ πατριωτισμὸν καὶ τοὺς... γονεῖς των». Ἄλλο σχόλιο (5—11—75), ποὺ ἀρχίζει: «ἐξωφρενικὰ πράγματα, δίδοντα τὸ μέτρον τοῦ χάους, ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Παιδείαν, συμβαίνουν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Πατρῶν». Ἄλλο «...Καὶ ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν», ποὺ ἀρχίζει «Μεγάλη μαθητική... πολιτικὴ δραστηριότης» (13—11—75) Καταγγέλλεται ὅτι «οἱ κομμουνισταὶ φοιτηταὶ τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης ἐκήρυξαν ἀποχὴν ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἑορτασμὸν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσ)νίκης....» Καὶ κύριο ἄρθρο (21—12—75) ὑπὸ τὸν τίτλο «Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ». Μὲ σχόλιο ὑπὸ τὸν τίτλο «Οἱ ἐρυθροὶ προδόται (26—10—75)

γ) Ἐλεύθερος ΚΟΣΜΟΣ: «Ἡ Φιλοσοφικὴ Ἀθηνῶν προειδοποιεῖ: θὰ τιμωρηθοῦν ὅσοι φοιτηταὶ ἐμποδίζουν τοὺς συναδέλφους των νὰ δώσουν ἐξετάσεις» (1—6—75) «Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἰωαννίνων ὁμὰς ἀριστερῶν φοιτητῶν ἐματαίωσε ἐξετάσεις» (1—7—75). Σχόλιο (3—7—75) μὲ τίτλο «Διὰ τοὺς μαθητὰς» ἐπισημαίνει ὅτι «οἱ μαθηταὶ τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων ἐδέχθησαν καὶ νέαν «ἐπίθεσιν» τῶν προπαγανδιστῶν τῆς ἀναρχίας..». «Φοιτηταὶ ἐματαίωσαν ἐκλογὴν καθηγητοῦ (10—10—75). «Νέα ἐκστρατεία πάλιν ἐνάντιον τῶν καθηγητῶν» (18—11—75). «Πρωτοφανῆ κρούσματα καταγγελλουν οἱ γονεῖς. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ λεία τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας—Καθηγηταὶ διανέμουν βιβλία τοῦ Μάρξ» (22—11—75). «Ἐπεκτείνεται ἡ ἀναταραχὴ εἰς τὰ σχολεῖα» (6—12—75)

Ἀκόμη ὅλοι ἐνθυμοῦνται ὅτι μιὰ δράξ ἀναρχικῶν φοιτητῶν ἐβεβήλωσε τὴν ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25 Μαρτίου στὰ Ἰωάννινα, ὅπως καὶ ἐκείνη τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων (21 Φεβρουαρίου) «40ταραξίαι βεβήλωσαν τὴν ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς στὰ Ἰωάννινα καὶ ἔριξαν συνθήματα κατὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων»

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

α) Πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Παγου, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἐπέμβασις τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 ἐχαρακτηρίσθη «στιγμιαῖο» ἀδίκημα, ἐξαπέλυσαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Δικαιοσύνης, τὴν ὁποία οὐσιαστικῶς ἐθεώρησαν «διατεταγμένη»

β) Ἐλ Κόσμος (22—10—75) «Τρεῖς βουλευταὶ τῆς ΕΚ—ΝΔ ζητοῦν προγραφὰς δικαστικῶν». Στεφανάκης «Ὀλέθριος ὁ διασυρμὸς τῆς Δικαιοσύνης».

γ) Ἑλλ. Βορρᾶς (2—12—75) «Γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν ἀξιωματικῶν. Δὲν τοὺς ἄρεσε ἡ ἀπόφασ!»

δ) Ἐθνικὸς Κήρυξις (18—12—75) «Καὶ νέα ἐπίθεσις» Εἶναι τὸ σχόλιο, ποὺ καυτηριάζει τὴν ἐπίθεσιν τοῦ «Βήματος» κατὰ τῆς Δικαιοσύνης

ε) Ἀθηναϊκή: «Πολιτικὴ ἡ ἀπόφαση τῆς Χαλκίδος—Ὁ λαὸς καλεῖται σὲ ἐπαγρύπνηση» (1—12—75)

στ) Αὐγή: Στὶς 10—10—75 μὲ σχόλιο «Δικαιοσύνη καὶ κωφφιτσα» μετὰ τὴν ἀθώωσιν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ κατηγορήθησαν διὰ βασανισμούς, ἐθεώρησε ὑποχρέωσίν της νὰ ἐκφράση τὸ δημόσιο αἴσθημα (ποῖο, ἀλήθεια, δημόσιο αἴσθημα νὰ ἐκφράση ἡ Αὐγή»; τῶν σφαγέων, τῶν προδοτῶν, τῶν ἐαμοσλαύων;) «Καὶ τὸ δημόσιο αἴσθημα στὴ Θεσσαλονίκη ἦταν ἡ κατάπληξη», γράφει. Στὶς 30 Δεκ. 1975 μετὰ τὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ Πολυτεχνεῖο γράφει «τὴν ἀλήθεια τὴν κουκούλωσαν γιὰ ἄλλη μιὰ φορά».

ζ) Ριζοσπάστης: «Ἡ ἀθώωση τῶν «κομμουνιστοφάγων» βασανιστῶν τῆς Ἀσφάλειας ἐπεσημάνθηκε ἀπὸ τὸν Α' Γραμματέα τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ σ. Χ. Φλωράκη» (τὸν αἱμοσταγῆ καπετὰν Γιώτη δηλαδὴ) «σὰν ὠμὴ ἐκδήλωση τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς καὶ πρακτικῆς...» (μετὰ τὴν δίκη τῆς Χαλκίδος). Καὶ διὰ τὴν ἀθώωσιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Θεσσαλονίκης μὲ κύριο ἄρθρο ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ Κυβέρνηση πρὸ τῶν εὐθυνῶν της» γράφει «...Τὸ Δικαστήριο ἀθώωσε βέβαια τοὺς κατηγορουμένους. Ἀλλὰ εἶναι ἐξόφθαλμο ὅτι ἡ ἀπόφαση δὲν ἔπεισε κανένα ὅτι οἱ μηνυτὲς καὶ μάρτυρες κατηγορίας δὲν βασανίστηκαν..»

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΓΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ
ΔΙΝΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ (ΑΣΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΔΕΧΕΤΑΙ
ΕΡΜΟΥ 54 (Πλησίον πλατείας Ἁγίας Σοφίας)
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ 272—583
ΟΙΚΙΑ 229—367
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ 277—987
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΦΡΑΓΚΩΝ 6
ΤΗΛ. 524—907
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΛΙΑΡΑΣ
τηλέφωνον 22—206 ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Εἴδη ὑγιεινῆς
Ὑλικὰ οἰκοδομῶν
Περιφράξεις ἀγροκτημάτων

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΤΟΥΣ

ΕΧΟΜΕ ἐντοπίσει περίπου τὸν χῶρο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχονται οἱ ἐλεεινοὶ συκοφάντες μας. Εἶναι ἀδίστακτοι κομμουνιστοὶ καὶ θλιβεροὶ συνοδοιπόροι. Ἐπαγγελματίες τῆς ἀνωμαλίας. Αὐτοί, ποὺ ἔχουν λυσσάξει διὰ τὴν πατριωτική μας ὀρθογραφία. Βλέπετε, τοὺς χαλάει τὰ ἀνομολόγητα σχέδιά των.

Εἴχαμε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τοὺς μεταχειρισθοῦμε σκληρά, ὅπως ταιριάζει σὲ ἄθλιους συκοφάντες. Δὲν ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτοὺς διὰ προσωπικοὺς λόγους, Δὲν πολεμοῦμε ἀνυπάρκτους διὰ νὰ μὴ τοὺς δώσωμε ὑπόστασιν.

Ἀλλὰ διὰ τὰ ὅσα ἀπεργάζονται ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, θὰ μᾶς εὕρουν μπροστά τους. Νὰ εἶναι βέβαιοι. Καὶ νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τους.

ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΜΕ ΜΗΝΥΣΙΝ

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ, συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τοὺς θλιβεροὺς συνοδοιπόρους, ἀπειλοῦν ὅτι θὰ μᾶς καταμηνύσουν, διότι ὑβρίσαμε τὸν σύντροφο Χ. Φλωράκη, ὅταν ἐγράψαμε «σφαγεὺς καπετὰν Γιώτης». Ἂς μᾶς κάνουν καὶ αὐτὴ ἀκόμη τὴν διάκρισιν οἱ κομμουνισταί.

Τοὺς ὑπενθυμίζομε μόνο ἕνα περιστατικό. Τὸν Αὔγουστο στὴν δίκη τῶν πρωταιτίων τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 ἐπρόκειτο νὰ καταθέση καὶ ὁ καπετὰν Γιώτης. Τελικῶς ὅμως ἀπεκλείσθη. Τοῦ ἐγένετο μεταχείρισις τέτοια, ποὺ σὲ ἐστερημένους τῶν δικαιωμάτων τους γίνεται.

Μήπως λέγει τίποτε αὐτὸ στοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς συνοδοιπόρους;

ΣΥΓΧΥΣΙΣ Ἢ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ;

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

ΣΤΡΑΤΟΣ

α) Ἑλλ. Βορρᾶς: Σὲ σχόλιο ὑπὸ τὸν τίτλο «Ὁ «μαῦρος πίνακας»: γιὰ ποιὸν» ἀσχολεῖται μὲ τὸν «μαῦρο πίνακα», ποὺ κυκλοφοροῦν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ Στρατοῦ (18—9—75)

β) Ἑλ. Κόσμος (7—9—75) «Νέον διωγμὸν ἀξιωματικῶν ζητοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἀναφέρονται 48 ἀνώτατοι, 90 συνταγματάρχαι, 150 ἀντισυνταγματάρχαι καὶ ταγματάρχαι». Στὶς 20—9—75 μὲ κύριο ἄρθρο διαπιστώνει «νέον κήρυγμα κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν». Στὶς 23—12—75 μὲ κύριο ἄρθρο παρατηρεῖ «Τὰ κόμματα (πολὺ φοβούμεθα καὶ ἡ κυβέρνησις) δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀφήσουν ἡσύχους τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις. Περιοδικῶς ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐπιθέσεις μὲ σκοπὸν νὰ σπείρουν δυσπιστίαν εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ νὰ φθείρουν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τὸ κῦρος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων...»

ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

α) Ἑλλην. Βορρᾶς: «Βουλευταὶ ζητοῦν νὰ προστατευθοῦν τὰ ὄργανα τῆς τάξεως ἀπὸ τοὺς προπηλακισμοὺς» (8—7—75) «Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς ἀσφαλείας ὑπεβλήθη σχετικὴ σχετικὴ ἔκθεσις ἁρμοδίως Κώδων κινδύνου γιὰ τὴν αὔξησι τῶν ἐγκλημάτων—οἱ ἀστυνομικοὶ παρακωλύονται στὸ ἔργο τους, ἀφοῦ κάθε πρᾶξις προανακριτικὴ χαρακτηρίζεται σάν... βασανιστήριο» (11—7—75). «Φοιτητὴς κτύπησε ἀστυνόμο γιατὶ δὲν ἤθελε ἐρυθρὰ ἐφημερίδα» (28—10—75)

β) Ἐθνικὸς Κήρυξ: Μὲ κύριο ἄρθρο (14—11—75) ζητεῖ καὶ προειδοποιεῖ «Κατω τὰ χέρια ἀπ' τὰ σώματα ἀσφαλείας» Κάπου γράφει: «...Ἡ τακτική τοῦ ἐκείνη (τοῦ κομμουνισμοῦ) ἐπαναλαμβάνεται. Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας πρέπει νὰ πέσουν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Οἱ ἄνδρες των νὰ ἀπογοητευθοῦν. Ἡ ἀπόδοσίς των, κατὰ φυσικὸν λόγον, νὰ μειωθῆ. Καὶ ἔπειτα ἡ ἔντασις τῆς κομμουνιστικῆς προσπαθείας θὰ εἶναι εὐχερεστέρα»

γ) Ἑλ. Κόσμος (10—7—75) «Μεγάλη συγκέντρωσις εἰς τὸ θέατρο «ΓΚΛΟΡΙΑ» Διαμαρτυρία—καταγγελία συζύγων ἀστυνομικῶν «Τὰ σώματα ἀσφαλείας καθυβρίζονται»

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

α) Ἑλλην. Βορρᾶς: Σὲ σχόλιο ὑπὸ τὸν τίτλο «ἡ «λήθη» τῶν κομμουνιστῶν» (24—12—75) γράφει» Διὰ δεοτέραν φορὰν οἱ κομμουνισταὶ ἐγκρέμισαν τὸν Σταυρόν...»

β) Ἐθνικὸς Κήρυξ: Σχόλιο (7—12—75) «καὶ θρησκευτικὸς διωγνός». Καὶ ἄρθρο ὑπὸ τὸν τίτλο «Βεντέττα εἰ; βάρος τῆς πίστεως» στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται «Ἡ ταυτότης τοῦ δράστου εἶναι πλέον βεβαιωμένη: Ὁ κομμουνισμὸς ἐκτίθεται ἀπροκαλύπτως. Καὶ ζητωκραυγάζει. Βυθίζει τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Θρυμματίζει τὸ ἱερὸν σύμβολον τοῦ Σταυροῦ Καὶ ὑπογράφει τὴν βλασφημίαν του: ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, ποὺ θέλει νὰ τὸ ἀναγνωρίσωμεν ὡς ἐθνικὴν ἀντίστασιν» 21—12—75)

Οἱ μεταλλωρύχοι Γερακινῆς γιὰ τοὺς Κυπρίους

Τὸ σωματεῖο ἐργατοτεχνιτῶν μεταλλείων Γερακινῆς ἀπέστειλε στὴν κυπριακὴ πρεσβεία στὴν Ἀθήνα τὸ ποσὸ τῶν 150 000 δραχμῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν Κυπρίων προσφύγων κατὰ τὶς ἑορτές. Τὸ ποσὸ συνεκέντρωσαν οἱ ἐργαζόμενοι μὲ ἔρανο μεταξύ των.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. Κ. ΤΣΙΟΥΠΛΑΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Κατέθεσε τὴν ἀκόλουθο ἐρώτησιν

Πρὸς
Τοὺς ἀξιοτίμους
Ὑπουργοὺς Κοινων.
Ὑπηρεσιῶν καὶ Β.
Ἑλλάδος

Ἡ ἰατρικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψη εἶναι ὑποχρέωση κάθε κράτους πρὸς τοὺς πολίτας.

Ἡ ὑγεία, ὑπέρτατο ἀγαθὸ κάθε ἀτόμου, πρέπει νὰ ἀποτελῆ γιὰ τὴν πολιτεία, τομέα σημαντικὸ καὶ ἰσάξιο πρὸς τὸν τομέα τῆς Παιδείας.

Σ' ὅλες τὶς προηγμένες χῶρες λαμβάνονται σοβαρὰ μέτρα γιὰ τὴν ὑγιεινὴ περίθαλψη, ἡ ὁποία τείνει νὰ γίνη καθολικὴ γιὰ ὅλο τὸν πληθυσμό.

Ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς παρουσιάζει πολλά, ποικίλα καὶ ἰδιαζούσης μορφῆς προβλήματα, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν ἐπιτακτικὴ τὴν ὕπαρξη ἐκσυγχρονισμένης νοσοκομειακῆς μονάδος, ἀνταποκρινομένης στὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων.

Αὐτὰ εἶναι: 1) Ὕπαρξη μεταλλείων 4 000 περίπου μεταλλεργάτες ἀντιμετωπίζουν καθημερινῶς, λόγω τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας προβλήματα ὑγείας (παθήσεις πνευμόνων—ἐπαγγελματικὲς ἀσθένειες, ἀτυχήματα), τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν νοσοκομειακὴ περίθαλψη.

2) Ἡ μεγάλη ἀπόστασι πολλῶν κοινοτήτων καὶ κωμοπόλεων ἀπὸ Θεσσαλονίκη, καθιστᾶ δύσκολη τὴ μετάβαση, ἡ ὁποία δυσχεραίνεται ἀκόμη περισσότερο μὲ τὸ δύσβατο τῶν δρόμων. Ἐνδεικτικὰ ἡ εἰκόνα αὐτῶν εἶναι περίπου ἡ ἑξῆς:

Ἀρναία — Θεσσαλονίκη 92 χιλιόμ. 2.30' ὧρες (γύρω κοινότητες 12)

Ἱερισσὸς — Θεσσαλονίκη 140 χιλιόμ. 4.00' ὧρες (γύρω κοινότητες 7)

Κασσανδρεία — Θεσσαλονίκη 90 χιλιόμ. 1 30' ὧρες (γύρω κοινότητες 12)

Σιθωνία — Θεσσαλονίκη 140 χιλιόμ. 2 30' ὧρες (γύρω κοινότητες 5)

Πέραν τούτου, ἡ νοσοκομειακὴ δύναμη τῆς Θεσσαλονίκης οὐδόλως ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἰδίου αὐτῆς Νομοῦ.

3) Ὁ τουρισμός. Ἐπὶ ἑβδομήνον περίπου ὁ πληθυσμὸς τοῦ Νομοῦ αὐξάνεται σημαντικώτατα μὲ ξένους καὶ Ἕλληνες παραθεριστάς, ἡ παρουσία τῶν ὁποίων ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξη συγχρόνου νοσοκομείου κυρίως γιὰ λόγους περιθάλψεως ἄλλα καὶ προβολῆς τῆς χώρας διεθνῶς.

4) Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Νομοῦ. Συγκριτικῶς μὲ ἄλλους Νομοὺς τῆς χώρας, ἴσους περίπου εἰς ἀριθμὸν κατοίκων, ἡ Χαλκιδικὴ ὑστερεῖ σοβαρῶς.

Ὁ συνημμένος πίνακας σκιαγραφεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, καὶ συνηγορεῖ γιὰ τὴν δημιουργία καταλλήλου καὶ ἐκσυγχρονισμένου νοσοκομείου στὸ Νομό.

Κύριοι Ὑπουργοί,

Καθημερινῶς, ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς ἀντιμετωπίζει ὀξύτατα καὶ σοβαρώτατα προβλήματα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἡ ὁποία εἶναι, ἂν ὄχι ἀνύπαρκτη, ὁπωσδήποτε ὑποτυπώδης. Τὸ ὑπάρχον σήμερα νοσοκομεῖο, δυνάμεως 25 κλινῶν, στεγαζόμενον εἰς ἐντελῶς ἀκατάλληλον οἴκημα ἀποτελεῖ παρωδία νοσοκομείου καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ καλύψη τὶς ἀνάγκες πληθυσμοῦ 75 000 κατοίκων.

Ἐρωτᾶσθε κύριοι Ὑπουργοί, ποῖα μέτρα προτίθεσθε νὰ λάβετε α) νιὰ τὴν ἄμεση αὔξησι τῶν κλινῶν τοῦ νοσοκομείου Πολυγύρου Χαλκιδικῆς καὶ β) γιὰ τὴν ἀνέγερση κτιρίου ἐκσυγχρονισμένου καὶ συμφώνου πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς.

Σημ. Φωνῆς: Τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι σοβαρώτατο. Ὀρθότατα καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου τὸ προώθεῖ ὁ κ. Τσιουπλάκης. Καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήση ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ.

Καταγγελία βουλευτοῦ διὰ τὴν ἐκπομπὴν τῆς ΕΡΤ «Ἱστορικὸν ἀρχεῖον»

Νέον κροῦσμα πλαστογραφήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Τ. κατηγγέλθη προχθές. Ὁ βουλευτὴς τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Κων. Σερεπίσος κατήγγειλεν ὅτι τὴν 1ην Ἰανουαρίου εἰς τὴν ἐκπομπὴν τῆς τηλεοράσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον» ἔγινε παραλληλισμὸς τῶν Κλεφτῶν καὶ Ἀρματωλῶν τοῦ 1821 μὲ τοὺς ἀποκαλουμένους «κοινωνικοὺς λῃστὰς» Μεσαίωνος!

Ἀναγκάζομαι, οὕτω, καταλήγει ὁ κ. βουλευτὴς νὰ ἐπαναλάβω καὶ δημοσία τὴν ἔκφρασιν τῶν ζωηροτέρων ἀνησυχιῶν καὶ τῆς ἄκρας ἀγανακτήσεώς μου, διὰ τὰς συνεχιζομένας ἠθελημένας κακοποιήσεις τῆς Ἐθνικῆς Ἱστορίας μας καὶ τὰς ἀποπείρας διασυρμοῦ τῶν στηριζουσῶν τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους μας ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν παρὰ Ἱδρύματος τελοῦντος ὑπὸ κρατικὴν ἐποπτείαν.

Σημ. ΦΩΝΗΣ: Μπράβο στὸν λεβέντη αὐτὸ βουλευτή. Στέκεται ὄρθιος καὶ πολεμᾶ. Ἄλλα σχόλια δὲν χρειάζονται.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητό μου φίλο Εὐγένιο Γιαραθυρᾶ ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μὲ τὴν ἐξαίρετη νέα Καίτη Κερασεβοπούλου ὑπαλλήλου τοῦ Γραφείου Συγκοινωνιῶν, συγχαίρω θερμῶς καὶ εὔχομαι ταχείαν στέψιν.

Νικόλ. Θ. Παπαδόπουλος

Ἐπεισόδια ἀπεργῶν ἐργατῶν σὲ ἐργοτάξιο τοῦ Ν. Μαρμαρᾶ

ΣΤΟ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ τῆς Ἑταιρίας «Ἑλληνικὴ Τεχνικὴ» τοῦ Νέου Μαρμαρᾶ Χαλκιδικῆς, ὅπου ἐκτελοῦνται τεχνικὰ ἔργα γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἐκεῖ τουριστοῦ συγκροτήματος, ἐδημιουργήθησαν προχθὲς ἐπεισόδια ὅταν 40 περίπου ἄτομα τοῦ Σωματείου ἐργατοτεχνιτῶν—ξυλουργῶν καὶ οἰκομων «Ἡ Πρόοδος», ποὺ ἀπεργοῦν, μὲ οἰκονομικὰ αἰτήματα ἀπὸ τὴν τεχνικὴ ἑταιρία, παρεμπόδισαν τὴν εἴσοδο στὸ ἐργοτάξιο 280 ἐργατῶν καὶ ὑπεργολάβων, ποὺ μετέβαινον πρὸς ἐργασίαν.

Ἐπὶ τόπου μετέβη κατ' ἐντολὴν τοῦ Εἰσαγγελέως Πολυγύρου, ὁ εἰρηνοδίκης Συκιᾶς, ὁ νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Μπαλκίζας καὶ ὁ διοικητὴς τῆς διοικήσεως χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς κ. Παπαγιαννόπουλος.

Οἱ ἀπεργοῦντες ἔπεσαν πρὸ τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα μετέφερον ὑλικὰ καὶ παρεμπόδιζαν τὴν εἴσοδο τῶν μὴ ἀπεργῶν ἐργατῶν, Ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς ἀπομάκρυναν τοὺς ἀπεργούς, ἐναντίον δὲ τῶν ὑπευθύνων ἐσχηματίσθησαν δικογραφίες.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ε.Π.Σ. Χαλκιδικῆς

Ἀποτελέσματα τῆς 4—1—75

ΒΟΡΕΙΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Σήμαντρα—Πολύγυρος 0—2 ἄνευ ἀγῶνος
Στρατώνι—Μ. Παναγία 0—0
Ἀρναία—Στάγειρα 2—3
Στρατονίκη—Γαλάτιστα 2—3

ΝΟΤΙΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Μουδανιὰ—Κασανδρεία 4—1
Καλ)κράτεια—Ὄλυνθος 3—1
Πλάγια—Πορταριὰ 2—0 ἄνευ ἀγῶνος
Νικήτη—Μαρμαρᾶς 1—4

Ἡ προστασία πληγέντων ἐκ παγετοῦ ἀγροτῶν

Ὑπεβλήθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Προεδρίας καὶ Γεωργίας τὸ πόρισμα τῆς μελέτης τοῦ θέματος τῆς προστασίας τῶν καλλιεργειῶν πληγεισῶν ἐκ τοῦ παγετοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, συνειργάσθησαν ἐκπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ ΕΛΚΕΠΑ, τοῦ ΟΓΑ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρομε ἐγκαρδίως τὴν ἀγαπητή μας ἀνεψιὰ δ. Στέλλα Χλιάπα, ποὺ ἐμνηστεύθη τὸν ἐκλεκτὸ νέο κ. Ἰω. Διβιδή, καθηγητή.

Οἰκογ. Χ. Σιώζου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ ΚΤΕΛ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀνακοινοῖ ὅτι:

Τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. θὰ διεξαχθῆ δημοπρασία διὰ τὸ Κυλικεῖον τοῦ Σταθμαρχεῖον Πολυγύρου Ἕξη Βρύσεων

Οἱ ὅροι εἶναι ἀνηρτημένοι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ παλαιοῦ Σταθμαρχεῖου καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης Καστριτσίου 2.

Ὁ Πρόεδρος
Νικ. Λαγὸς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

παρακμάζη. Ἔχει κάνει τὴν ἐμφάνιση τώρα στὴν Ἀμερική, γιατὶ ἀτὸ τὴν Βαβυλῶνα αὐτὴ ἀρχίζουν ὅλα, μιὰ νέα κίνησις «τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ». Παρατοῦν τὶς κακὲς συνήθειές τους καὶ παραδίδονται εἰς τὴν μίμησιν τῆς ἄμεμπτης ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Προσπάθεια βεβαίως ἐξόχως δύσκολη. Μὰ ὅσοι τὸ ἐπιτυγχάνουν, αἰσθάνονται νὰ εἶναι πανευτυχεῖς. Αἰσθάνονται διακεχυμένη μέσα στὴν καρδιά τους μία ἀνέκφραστη ἡρεμία, ἡσυχία, γαλήνη καὶ εὐχαρίστηση, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφῆ μὲ λόγια. Πρέπει νὰ τὴν ζήση κανείς, λέγουν, γιὰ νὰ καταλάβη τὴν γλυκύτητά της. Εἶναι λίγοι οἱ ἀνακαινισμένοι τοῦτοι νέοι. Μὰ εἶναι ἀρκετοὶ διὰ νὰ ἀποδείξουν πειραματικῶς πόσον ἀνυπερβλήτως φωτεινός, χαριτωμένος, ὡραῖος, εὐτυχομεταδότης ὁδηγὸς εἶναι ὁ Κύριος. Πόσον ἀνυπέρβλητον καὶ σωστικὸν εἶναι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπεμπόμενον «Μέγα Φῶς». Ἂς μὴ πλανᾶται κανείς. Ἔχομεν αἰώνιον ὁδηγόν. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι ἡ γενναιότης νὰ τὸν ἀπομιμηθῆ κανείς.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΝΤΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέων Πλαγίων Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. Τὴν 17—1—1976 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 11—12 π.μ. καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Ν. Πλαγίων διενεργηθήσεται δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν ἀντλητικοῦ συγκροτήματος δαπάνης 200.000 δρχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι ἢ τεχνικαὶ ἑταιρείαι ἀναλόγου τάξεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 13.000 δρχ. εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀναγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας κ.λ.π. ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου ἢ ἐκ τῆς Τεχνικνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Ν. Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ν Πλαγίοις τῇ 2—1—1976

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ